

Svenska språkvårdsnämnden i Finland 1974

Sedan en längre tid tillbaka har det stått klart, att den svenska språkrådsgivningen i Finland har helt otillräckliga resurser för sin verksamhet. Anslagen förslår nätt och jämnt till lön åt nämndens sekreterare för att han två timmar dagligen besvarar telefonförfrågningar. I och för sig skulle den anslagna arbetstiden nödtorftigt förslå också för en del andra nödvändigare uppgifter. Däremot har det visat sig ogörligt att uppbringa en kompetent person som ville sköta sysslan på de erbjudna villkoren, och verksamheten har måst upprätthållas genom tillfälliga arrangemang.

Det dominerande ärendet för 1974 har därför varit att åstadkomma en sekreterarbefattning på heltid. Redan på våren blev det emellertid klart att statsbidrag inte kunde erhållas för ändamålet, varken för 1974 eller 1975.

På hösten visade Svenska Finlands folktingsfullmäktige ett visst intresse att avlöna en språkvårdssekreterare som vid sidan av huvudsysslan skulle fungera som informationssekreterare för Folktinget. En grundligare inventering av tillgångarna visade dock att planen inte gick att genomföra. Svenska kulturfonden kunde inte heller åtaga sig kostnaderna för tjänsten. Däremot kunde nämnden räkna med ett temporärt anslag för en ny tjänst förutsatt att staten senare övertar finansieringen.

Sekreterartjänsten blir sålunda beroende på om planerna på ett statligt språkforskningsinstitut blir förverkligade. En arbetsgrupp som tillsatts att utreda frågan har framställt två förslag. Enligt det första skulle en språkvårdartjänst inrättas i en särskild avdelning för svensk språkforskning, enligt det andra i en gemensam finsk-svensk språkvårdsbyrå. Det första

förslaget förordades enhälligt av arbetsutskottet. Det andra förslaget förordades av utskottets majoritet, medan en ledamot reserverade sig.

Den 27 maj bildades en finländsk teknisk nomenklatur-central, Tekniikan sanastokeskus — Centralen för teknisk terminologi, där Språkvårdsnämnden är stiftande medlem. Nämndens representant i centralen var professor Egil Nicklin, som även invaldes i centralens styrelse.

Professor Thors skrev spalten "Modern svenska" i Hufvudstadsbladet och "Språkspalten" i Vasabladet.

En kraftig nedgång inregistrerades i antalet telefonförfrågningar, 520 mot mer än 900 föregående år. Minskningen torde till stor del få tillskrivas den osäkerhet som rått i fråga om skötseln av sekreterartjänsten, men utan betydelse har det säkerligen inte varit, att den nuvarande sekreteraren inte haft möjlighet att behandla språkfrågor i tidningar, i radion eller på föredrag och kurser.